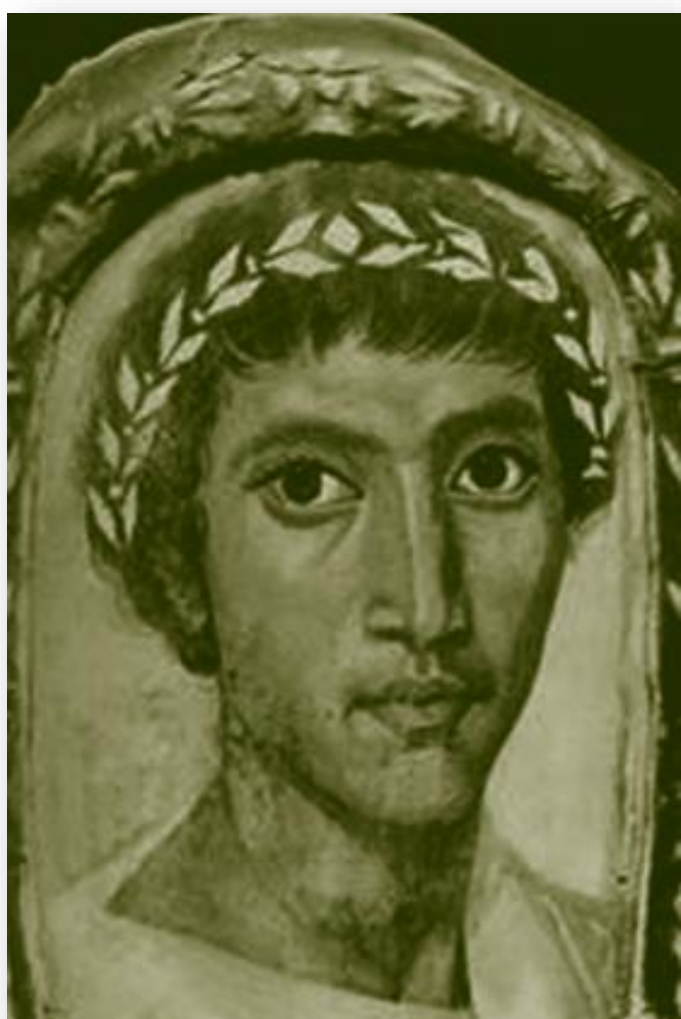


LÉVAY ÚJSÁG



Alfától az Omegáig

Hitélet

Lévay Kortásművek

Irodalom és művészet



Tartalom

Hitélet

~

Lévay kortárs művek

~

Könyvajánlás

Húsvéti gondolatok Hitélet

Lestár Márk: A modern Húsvét

Lestár Márk: A modern Húsvét

Keresztet fogtak az árnyak,
Kétezer év óta erre vártak.
Szürke lett megint az útvég,
Így szól ma a modern húsvét.

Terhüket cipelve tétlen,
Meváltást remélve éppen.
Nem tudják, hogy jön az Úr,
Sötétségből világosság gyúl.

Ott függve a Golgota hegyén,
Sehol egy oltalmazó egyén.
Nem hagynak teret a fénynek,
Önzőek a népek, s nem remélnek!

Szól Gábriel angyalunk:
Híveim, hát min agyalunk?
Hagyjátok mohó szívetek félni?
Helyettetek ki fog remélni?!

Bízzátok magatok az Úrra,
Hogy ne jöjjön vész világunkra!
S ekkor Gábriel eltűnt,
A félelem lelke enyhült.

Majd hatalmas földrengés támadott,
Minden lélek angyalszárnyat kapott.
Látjátok, mily fényes lett az útvég!
Boldoggá vált a modern Húsvét!

Lestár Márk: Hó a Golgotán

Ekkortájt a hó is megjelent a Golgotán. Vége lett egy korszaknak, s hópelyhek díszítették a tájat. De nem tudták.

Nem tudták a kis hópihék, hogy hová landoltak. Mit tudják ők, hová estek. Egyszerűen csak leestek! Nem foglalkoztak azzal, hogy hová, merre, mikor és miért. Mégis féltek. Nem érezték magukat kényelmesen.

Hajnal körül csak hárman maradtak. A többi hószemcse a föld talaját gyöngítette. Egymás mellett volt a három megmaradt piciny hódarab. A középső kicsit előrébb, mint a másik kettő. Mindhárom hópihe csak szenvedett. Nem bírták az otlétüket. A középső rezzenéstelenül feküdt. A bal oldali kiabált a középsővel:

-Mit ténferegsz? Inkább találj ki valamit! Te gyöngesem mire kellő!

A középső csak tűrte a nap erős fényeit és baloldali társának bántó szavait.

És a jobb oldali? Bizakodott egy szebb jövőben. Odafordult a középső hópihe és mondta neki:

-Barátom! Ma velem leszel a földben!

Ekkor egy koldus jött fel a hegyre. Csodálkozott a piciny hópihéken. Mind a három kis hóparány figyelt és nézte. Majd tovább indult a koldus.

Nem vette észre, rálépett a bal oldali hópihére, aki ezen túl egy cipő talpán élte le utolsó, fájdalmas napjait.

Később nagy tömeg jelent meg a Golgota hegyén. Három férfi ment elől, keresztel a hátukon. A legelső férfi töviskoronát viselt. Kereszthalálra készültek. A két hópihe figyelte emberi sorstársait. A nagy keresztet pontosan a két hópihébe ütötték bele. Majd vízzé váltak, és felszívódtak a keresztben és onnan, a fából nézték végig a názáreti Krisztus halálát.

Kovács Brúnó: Csak egy percre

Csak egy percre nyugodj meg, hisz megvan mindened. Gondold át helyzeted, vegyél mély levegőt, szállj magadba. Csak egy percre állj meg, s nézz azokra, akiket szeretsz! Ugye, milyen jó? Érezd, hogy akik körülvesznek, oltalmaznak, óvnak és viszonszeretnek. Nagy most a világ zaja, elfelejtünk arra figyelni, amire leginkább kellene, s talán, ha Húsvét napja vagy más ünnep nem létezne, kihalna a világból a szeretet és a hit; meghalna az örök remény, és nem lennénk mások, csak rohanó, érző mivoltunkat feledett vak bábok.

Csak egy percre figyelj, ha ilyen szépen kérlek. Húsvét napját szeretettel, békével szenteld meg! Csak emlékezz, mit ünneplünk, s magad csendes értelmezésében tanuld újra, mit tett értünk az örök Megváltó. Csak ezután gondolj a finom reggelire, a pajkos locsolkodásra és az otthon melegére! Becsüld meg ezt, mert hiába nem tűnik nagydolognak, pedig ez az egyik legnagyobb. Bizonytalan és lélekörlő helyzetből egy másik ugyanilyen helyzetbe kerültünk és még pislogni sem volt időnk. Ma lehet, hogy minden rendben, de a holnapot csak az Úr tudhatja.

Csak egy percet kérek még tőled, jól figyelj! Jól teszed, hogy imádkozol, én is így cselekszem. De ebben a szörnyű, idegen helyzetben elfoglalt a Megváltó: sok helyen kérik a segítségét, és mindenkinek jutni fog belőle, de nem egyszerre és egy időben.

Arra kérlek, légy türelmes, alázatos, és ne szűnj meg Embernek lenni, hiszen annak lettünk teremtve. Ünnepelj szeretett családdal teljes szívedből, cselekedj méltón, akit megbántottál, kérj tőle bocsánatot, és ne feledd: csak egy percre nyugodj meg!

Kovács Virág: Érzéseim húsvét közeledtével

Mindannyian tudjuk, hogy a húsvét a keresztények egyik legfontosabb ünnepe, Jézus Krisztus és így a Mennyei Atya „munkájának” beteljesülése: Jézus – keresztre feszítése után – a harmadik napon feltámadott. Kereszthalálával nem szabadította meg a világot a szenvedéstől, de megváltotta minden ember bűnét, feltámadásával pedig győzelmet aratott a halál felett.

Keresztény és nem keresztény ember is néha eljátszik a gondolattal, mi lenne velünk ünnepek nélkül? Én biztosan hiányt és ürességet éreznék, s nem feltétlenül a számos népszokás miatt. Ezek ugyan kizökkentenek a megszokott, monoton hétköznapiakból, de vannak ennél számottevőbb érzések is. A barka, a bárány, a nyúl elmaradhatatlan szimbólumai az ünnepnek. A lányok meglocsolása és a hímes tojások nélkül pedig nem is igazi a húsvét Magyarországon. Régebben azt hittem, ezek az igazi értékek, de rájöttem nem leszek ezektől lelkileg több. Újabban megpróbálok tudatosan lelkileg ráhangolódni. Idén böjttel készítem fel a szívemet, ezért kevesebbet használom az internetes oldalakat, hogy e helyett az Istennel való kapcsolatomat fejleszthessem, ezzel a kitartásomat is egyaránt. Így még jobban várom a húsvétot, az újjászületés érzését. Néha elveszettnek érezhetjük magunkat a világban, nem látjuk a kiutat a bajból, a fájdalomtól, de Isten mindig utat tud nekünk mutatni. Ebben a rohanó világban az ünnepek egy olyan biztos pontot nyújtanak az életünkben, amibe tudunk kapaszkodni. Az idei húsvétomat, remélem és bízom benne, hogy két szó fogja meghatározni: a biztonság és a hit. Ebben óriási segítséget nyújt a családom és Isten.

Egy gondolatot üzennék most azoknak, akik még némi kételyt éreznek a szívükben Istennel kapcsolatban: „megszépül tőle az élet, vele könnyűvé lesz a nehéz”. Áldott húsvétot mindenkinek!

Szapphó és Catullus nyomában...

Lévay Kortárs Művek

Tóth Lőrinc Ágoston: UTÁLLAK ÉS SZERETLEK

Egyszerre utállak és szeretlek,
ölellek és megöllek,
sírok utánad és sírba kívánlak.
De... mégis érted dobog a szívem.

Mert ott vagy mindenhol.
Minden bolti kirakatban.
Minden hangban és leírt szóban.
Jöttömben és mentemben.
Ha éberem vagy épp álmok között
talál meg tekinteted
hosszú és bódító hajad mögül.
És Te ejted szívemen a legtöbb
sebet is. Tüzesen sújtasz le minden szavaddal Rám.
Ha megelégettem belül izzó parázsként égő szavaid, visszaadás meg nem adaték.

És mégis Neked írom e verset.
Hozzád vágyik lelkem.
Veled akarok együtt sétálni.
A Te ölelésedre vágyom.
Mert egyszerre Szeretlek...
...és Szeretlek!

Hazadi Bence: Átok

Ó, légy átkozott
Esküdt ellenségem
Nem hiába mondtam
Nevedet kétszer!

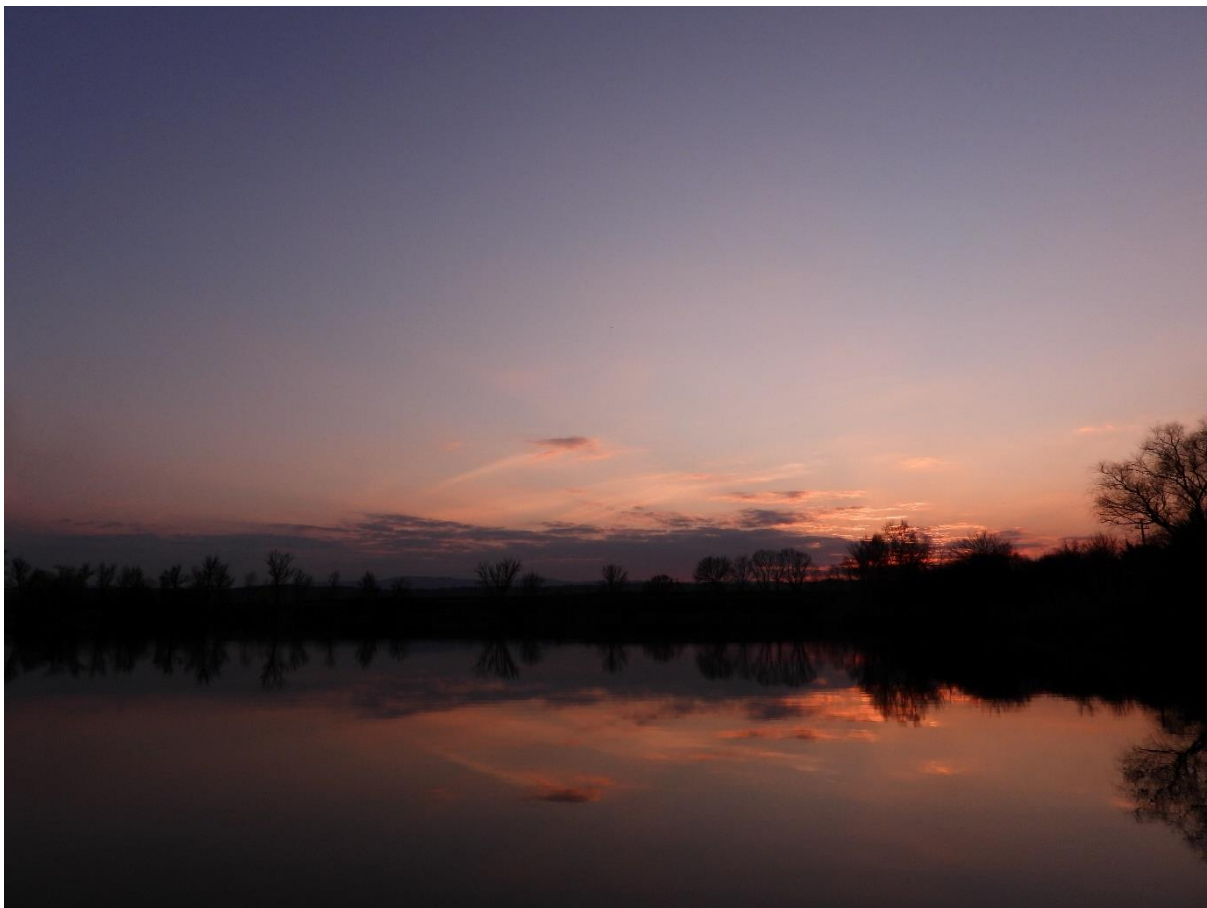
Ha tudnád mi kín
Mit nekem okozol
Utállak és soha
Meg nem bocsátok.

Te vagy a szenvedés,
Te vagy a taszító erő,
Mely két pont közt
Az utat meggörbíti.

Hogy létezhet
Egy sík két oldalán
Kettő, ki különböző
De mégis egyenlő?

Domány Lili: Gyűlöllek és imádlak

Gyűlöllek, mert kezeidbe vetted a lelkemet
Imádlak, mert néha elejtetted a lelkem
Gyűlöllek, mert néha hazug boldogsággal boldogítottad a lelkemet
Imádlak, mert őszinte voltál
Gyűlöllek, mert hozzáértél a testemhez, úgy, mint senki más
Imádlak, mert hozzáértél a testemhez, úgy, mint senki más
Gyűlöllek, mert nem hagytál esni a talajon
Imádlak, mert néha hagytál esni a talajon
Gyűlöllek, mert olyan parasztul a szemembe néztél
Imádlak, mert olyan romantikusan a szemembe néztél
Gyűlöllek, mert megmutattad, mi a valóság
Imádlak, mert megmutattad, mi a valóság
Gyűlöllek, mert próbáltál megváltoztatni
Imádlak, mert sikerült megváltoztatnod egy jobb karakterré
Gyűlöllek, mert keserű csókokat adtál búcsúzásként
Imádlak, mert forró csókjaid miatt kaptam a legtöbb bizalmat magam felé
Gyűlöllek, mert reményt tudsz adni olyanoknak, akiket nem illet meg
Imádlak, mert reményt tudsz adni olyanoknak, akiket nem illet meg
Gyűlöllek, mert a nap rengeteg percében kényeztetsz
Imádlak, mert amikor kell, megmondod a tutit
És gyűlöllek, mert féltél a vad oldalamtól
Imádlak, mert beköltözhettem a lelkedbe, a gondolataidba,
de leginkább a tested legapróbb és legnagyobb porcikáiba.



Kónyai Máté képe

Boros Viktória verse

Bátorságom elveszett mikor megláttalak
 a híres pillangók gyorsan gyomromba költöztek.
 vállamat nyomja a sok teendő és kavarodottság,
 összekavarsz mert tudom szíved másé
 viszont tetteid nem ezt igazolják.
 Szorosan öleltél mint szél a fákat,
 összeszedtél, szétfújtál majd hagytál szállni a szabad széllel.

Eszlári Melinda verse

el fogsz hagyni
 ha így folytatom
 most még szeretsz
 egy ideig
 mindenki türelmes
 te különösen
 sokáig bírod
 szinte szótlánul tűröd
 még elhiszed
 helyettem is
 hogy egyszer majd
 biztosan jobb leszek
 rettegek hogy
 csalódást okozok
 neked is
 mert van az amit
 a szeretet már
 nem takar
 nem rejt el
 az ölelés
 nincs új
 a nap alatt
 ordítani kéne
 beléd marni
 az egészen másfajta
 minden köröm
 másképp karcolja
 a bőrödet minden üvöltés
 másképp rázza
 meg a koponyád
 de ezt már megszoktad
 ami ismerős
 az jó tudod

mire számíthatsz
 nekem is jobb
 előre aggódni
 felkészíteni magamat
 persze téged is
 túlélnelek ha nagyon akarnám
 csak lehet hogy
 mostanra már tényleg
 nem lenne hozzá kedvem
 az öledbe hányok
 és te szerelemnek nevezed,
 a mocskot amit
 kérdés nélkül
 minden alkalommal
 rád zúdítok
 miután senki más
 szikráját sem
 tudja kelteni bennem
 az élni akarásnak
 mégis sohasem hagytál megfulladni
 lehet-e a
 másik mellett
 térdelve folyton
 törölgetni a lélek mocskát?
 lehet-e őszintén
 szeretni azt
 aki folyton eláztatja a ruhád?
 gondolj magadra
 csak azután rám is

Plaszkó Lara: Rosanne

~

Under the skales

Prológus

~

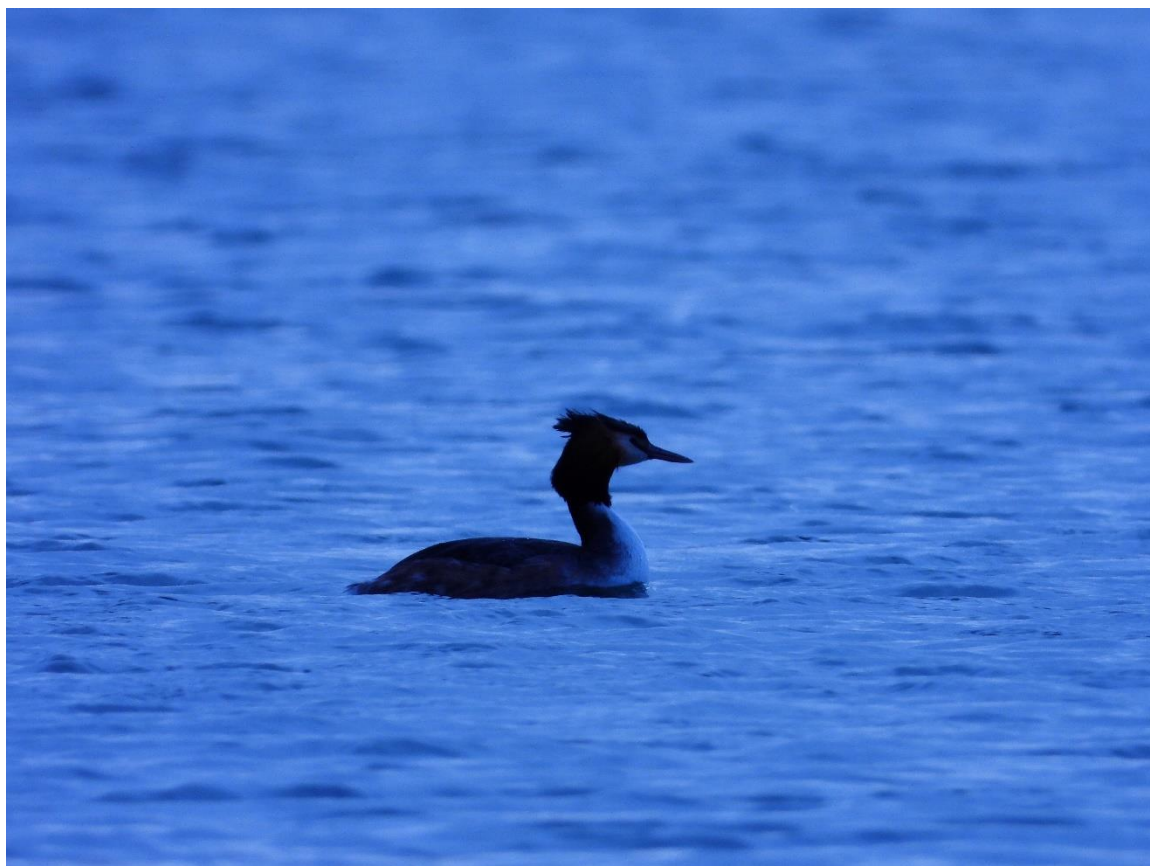
Sosem volt igazán otthona, egyedül, de nem magányosan rózta a tengert, miközben éberem figyelt. Minden kis zajt hallott, látott és tudott mindenről, mi körülötte zajlott. Harminc kilométer. A távolság, amit a fülei keresztülhallottak. A távolság, amit étel nélkül kibírt. Az a távolság, ami elválasztotta az életet a kiszáradt, pusztán létezésétől. Csupán hatvan perc és az élete pillanatok alatt gyökeres fordulatot vehetett.

A döglött hús illata, mi átjárta orrüregeit annak jellegzetes vad illatával. S az íze, mi keresztülvágott éles nyelvén, akár a szikra a havas úton. Égető, perzselő íze felejthetetlen volt számára is. Hosszú, széles uszonyaival áthatította a vizet, szinte repült a tengerek mélyén. Mélyen a felszín alatt, hová már emberi szem nem érhet le. Csupán éjjelenként, mikor már a normális ember alszik, a tengerészek pedig rég részegen tengődnek fedélzeteiken. Akkor felúszott, körbenézett és megcsodált mindent, amit napközben nem láthatott.

A Hold fényét, ahogy a köveken csillant, az uszonya érdes mintázatát, sirályok hangját hallhatta, hajók fényét, s a zenét, mi pont az ő táplálkozását akadályozni volt hivatott. Hatalmas szemeit tágra nyitotta, s magába szívta a Hold és a csillagok erőteljes fényének varázsát. A hínárok szagát, ahogyan a sós víz meg-megcsapja. A szél fuvallatát érezte arcán, amint finoman végigsimít az érdes bőrfelületen. Fogaiban már ízlelte a friss húst, mit csak oly' ritkán kóstolhatott.

A hajóval szinte alig foglalkozott. Éhes volt, hogyan lett volna, de éjszaka mindenki alszik a tenger mélyén is. Minden kis halacska potenciális élelemforrás, mivel csillapíthatja tomboló éhségét, mi nemsokára a mozgásban is korlátozza majd.

Pár perccel később az a bizonyos hajó jóval közelebb került. Olyannyira elmerült a táj szépségében, az érzésekben és a hangokban, hogy akár azonnal le is tudott volna csapni a kalózokra. Azonban ezen az éjjelen nem ő volt a csúcsragadozó.



Jenei Petra verse

Némán szemeidet kémlelem.
 Igéző barna árnyát tudom,
 én soha el nem feledem.
 Azok kusza égboltján
 valamit felfedezni vélek;
 két szentjánosbogárkát, kik ott,
 íriszeidben élnek.
 Őket nézve olvasom ismeretlen érzéseid,
 ám sokszor kívánnám;
 Hadd halljam, engedd hallanom szíved kéréseit!
 A két fényes bázis minket jelképez,
 azt a két embert, aki egyszer kettőből egyé lesz.

Könyvajánlás a Lévyből

~

Holly Black: A kegyetlen herceg

Holly Black egyik legnépszerűbb könyve, telis-tele tündérekkel és cselszövésekkel, hamar az egyik kedvenc könyvemmé vált. A három részes Levegő népe trilógia bevezető kötete, egyszerűen magával ragadó.

A történet hősnője egy Jude nevű halandó lány, akinek gyerekkorában egy kegyetlen tündér Madoc legyilkolta a szüleit. A tündér magával vitte őt, az ikertestvérét Tarynt és a félig tündér nővérét, Vivit Tündérországba. Ott nemeskisasszonyként nevelte őket, halandó származásuk ellenére. Judenak viszont nem könnyű a szeszélyes tündérek között, ráadásul emberi származása miatt az élete folytonos veszélyben van.

"Persze hogy olyan akarok lenni, mint ők. Gyönyörűek, égi tűzben kovácsolt pengék. Örökké élnek. És Cardan közülük a leglenyűgözőbb. Őt gyűlölöm legjobban. Annyira gyűlölöm, hogy néha még levegőt venni is elfelejtek, amikor őt nézem."

A karizmatikus, ám erőszakos Cardan herceg és csatlósai, megkeserítik Jude és Taryn mindennapjait, sokszor az életükre törnek, ők pedig a maguk módján akarnak bizonyítani és boldogulni ebben a varázslatokkal teli, ám hitvány világban. Jude-nak eltökélt szándéka, hogy lovagként bekerül az udvarba, de ez természetesen nem így lesz. Végül egy roppant ingovány, a koronáért és a hatalomért folytatott harcban találja magát, ahol egyszerűen muszáj eldöntenie, hogy kinek az oldalára áll.

Az író hihetetlenül jól építette fel a karaktereket. Szinte egytől egyig, mindegyik szereplőnek látható volt a személyiségében lévő fejlődés a történet során. A másik dolog, ami szintén lenyűgözött, amikor az író a csodálatos és varázslatos tájakról, különleges lényekről és szépséges ruhákról írt. Komolyan mondom, hogy kedvet kaptam kimenni a legközelebbi erdőbe bogyókat gyűjteni vagy éppen sétálni egy jó nagyot. :) Nekem a leírások egy-egy könyvben képesek unalmassá válni egy idő után, itt azonban, nagyon egyszerűen élethűek voltak a leírtak.

Akik romantikára vágnak, azoknak azonban csalódniuk kell, mert pár csókon kívül semmi más nem történik. Ez a sztori inkább az udvari intrikákra helyezi a hangsúlyt.

Vannak benne meglepő fordulatok, a vége pedig kicsit kiszámítható, de azért jócskán tartogat meglepetéseket is.

Számomra ez a könyv szinte letehetetlen volt. Egy ültő helyemben olvastam ki és már másnap beszereztem a folytatást is. Ebben a történetben mindenki okozhat meglepetést, nem bízatsz senkiben, és ennek köszönhető a sok megdöbbentő és sokkoló pillanat, ami miatt a kezemhez ragadt a könyv. Nagy élvezet volt olvasni.

Ha szereted a tündérek világát, és a fordulatokkal teli, izgalmas sztorikat, akkor ez mindenképp tetszeni fog.

Szerkesztette: Nagy Kristóf és Udvardi Nikolett